

- Vi er i rute med baneutbyggingen

- Her skal vi fylle i med sand og grus og drenere, sier daglig leder Steinar Fløisvik og peker nedover i de tre dype grøftene som har forvandlet bane 1 til et stort anleggsområde. Der vi for få uker siden spilte Canners, er det bare stein og fjell. Ikke en eneste grastust minner om at det her har vært en fairway. Men vi trenger ikke engst oss- alt går etter plan - i følge Steinar.

ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

Egentlig er det vel ingen av oss som uroer oss lenger, selv om banen ser ut temmelig kaotisk ut og det er svære hauger av stein og jord overalt og anleggsmaskinene dundrer fram og tilbake med tunge lass og gravemaskinene endevender alt. **Vi vet det vil bli bra!**

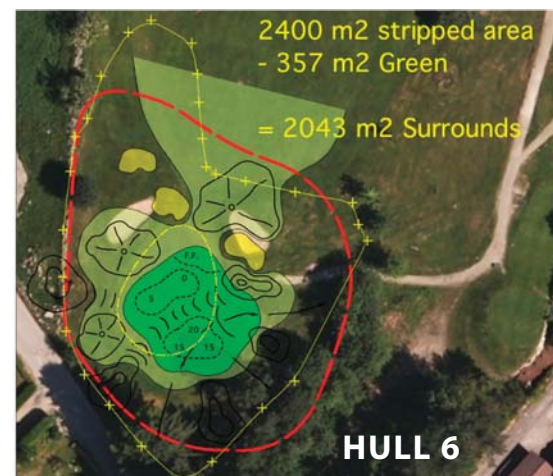
Vi har sett og erfart den utrolige forvandlingen som banen vår har gjennomgått i løpet av noen få måneder og uker – der greener opparbeides, dreneres og torvlegges – og så plutselig er flagget på plass og vi kan spille igjen! Det er ingen ting som skremmer oss, dette er peanuts!

Når kan vi spille på ferdig bane?

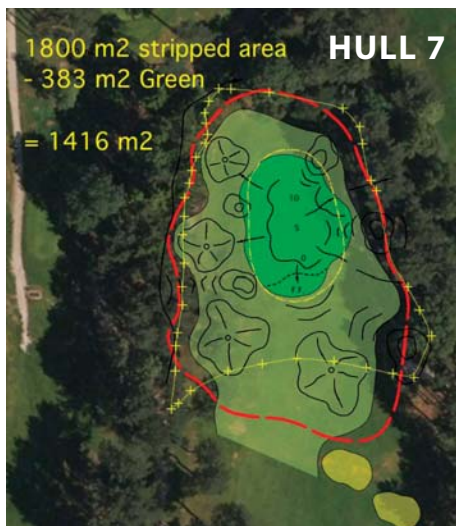
- Hvis alt går etter plan, skal banen stå helt klar en gang i løpet av mai 2009, svarer Steinar. Fase 1 er vi ferdig med. Vi er nå i gang med Fase 2 som gjelder green 6, 7, 15 og 18. I tillegg skal vi opparbeide og drenere fairwayene på hull 1 og 2 samt rehabilitere treningsområdet på gamle åtten.

Hva med torvlegging?

- Det skal vi være godt i gang mot slutten av november – i alle fall i god tid før jul, sier Steinar. Det kommer trailerlass med greentorv fra London. Så kombinerer vi med egenprodusert torv samt torv fra Sandnes Ferdigplen til de ytre green-områdene.

Tegningen viser green 6 og områdene rundt som skal opparbeides og torvlegges

Illustrasjonene viser greenutformingen for hull 7, 15 og 18. De lyse grønne områdene er selve greenen, mens de gulere områdene markerer bunkers. De rosettliknende figurene rundt greenen på hull 7 er avløp for drenering. Samtlige greener bygges etter USGA-standard. (Illustrasjoner: Niblick Golf Design)

Noe spesielle utfordringer så langt?

- På fairway 1 er det ekstremt mye fjell. Vi har måtte ta på oss å sprengne en del på egen hånd for å sikre best mulig drenering. Dette er et arbeid som Niblick skal godkjenne. Det hersker også litt usikkerhet omkring hvor mye vi skal sprengne, og hvilke løsning som skal velges i mht. ferdiggjøring. Vi har valget mellom 1) Full torvlegging 2) Sprøytesåing og 3) Tradisjonell isåing. Det blir et økonomisk spørsmål som skal diskuteres.

Holder vi budsjettet?

- Hvis vi tar med fase 1 + 17. fairway har vi brukt 11,7 mill, eller ca halvdelen av de 22,5 mill som er totalbudsjettet. Vi tror vi skal komme i mål selv om det koster å torvlegge så store områder som det blir på bl.a. fairwayene, sier Steinar.

Banemannskapet jobber på spreng

Parallelt med det arbeidet som Niblick står for, skal Inge og banemannskapet bygge nytt teested på hull 9 og 17. I tillegg skal store trær felles. Arbeidsoppgavene står i kø og det blir fullt arbeidstrøkk vinteren gjennom. Mht. Fase 3 i ombyggingen som gjelder treningsfasilitetene, vil omfanget av dette bli avklart senere. Det avhenger av kapasitet hos Niblick og også av værforhold.

Omlegging av hullrekkefølge

Vi kan begynne å forberede oss jo før jo heller, for det er vedtatt at fra sesongen 2009 går vi tilbake til "gammel" rekkefølge på hullene. Da bytter hull 15. plass med hull 11, og hull 12 og 16 bytter plass. Vi blir nok fort vant med det, noen har heller aldri vent seg til nåværende rekkefølge.

FRA REDAKSJONEN

Høstfargene gjorde området enda vakrere. Men selv før bjerkene begynte å gulne, og lønnetrærne flammet til i full prakt, var det blitt en fryd å vandre rundt på banen vår: myke, fine fairwayer, greenområder som krever en ny form for nøyaktighet, og greener som må leses så nøye at de aldri vil bli kjedelige. Da så mannskeer og maskiner rykket ut for fullt tidlig i oktober, var det ingen sak å godta mudder og søle og jordhauger om igjen. For nå vet vi jo hvor flott resultatet blir. Eierforhold og engasjement er forsterket gjennom denne sommeren, og nå kan vi sammen glede oss til sesongstart 2009.

Vi i redaksjonen – Ellen Jepson, Dag Svihus og Nina Tjomsland - håper at denne utgaven av Røffen er til nytte og glede, og minner om at vi er glade for alle henvendelser og kommentarer.

Opparbeidelsen av hull 6 startet i begynnelsen av oktober.

Fin sesong – og den neste kan bli enda bedre!

NINA MIDDELTHON, TURNERINGSKOMITEEN
OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Sesongen 2008 er definitivt over og de fleste av oss vil vel si oss fornøyd. Riktignok hadde vi noen uker, for ikke å si måneder, hvor ganske mye på banen var provisorisk. Men det var så godt som glemt da de nye greenene ble tatt i bruk. Mange av oss ble nok stilt overfor nye og vanskeligere utfordringer ikke minst hva angår innspill, men de er til for overvinner. Været har vært ideelt hele sommeren og regnet som har kommet, har stort sett falt på tidspunkt hvor det ikke hadde all verdens betydning. I alle fall sett med turneringskomiteens øyne. Vi har i år, i motsetning til i fjor, ikke hatt en eneste avlysning eller utsettelse grunnet vær. Noe som unektelig gjør arbeidet i komiteen atskillig mer lystbetont.

Spillere som uteblir

Når det er sagt, må vi som vanlig nevne de tingene som ikke gjør det. Bl.a. spillere som uteblir uten å gi beskjed. Av 2 grupper à 4 spillere i hver med start på hull 4 (shotgun start), møtte bare totalt tre under en av høstens turneringer. Ikke mye kjekt hvis en blir stående alene ved start og sannsynligvis har gledet seg til å spille.

Scorekort - OBS! OBS!

Av andre ting verd å nevne er **måten** kortene blir skrevet på. Vi bruker mye tid på å tolke tall for å få ting til å stemme med sluttsummen. Og så er det **jakten på scorekort**. De finner vi både her og der til tross for at det finnes kun én postkasse hvor de skal ligge.

Vi har også et problem med å påse at de ulike matchene blir spilt innen den oppsatte fristen. Ikke mye hyggelig å diske et eller flere par, men i i år som i fjor har vi måttet gjøre dette. Med andre ord håper vi at den enkelte skjerper seg og at vi slipper disse tingene til neste år.

Medal og andre turneringer

Medal har gått som vanlig hele sesongen, men rundene ble først handicap-tellende i juli. Det synes som om resultatene ikke har vært så gode som tidligere. Dette kan skyldes at ikke så mange som vanlig har spilt medal i år, men det kan også skyldes at banen er blitt vanskeligere å spille. Av turneringer med stor deltagelse er Otteren Open, Titleist Cup, Skagen Fondscup, StatoilHydro Cup og Proshop Invitational.

Röhnisch Open samlet over 50 damer, og vinnerne ble belønnet med klær og golfutstyr. Mor og datter, Anne Surdal og Monica Surdal Arnesen vant kl. A, og Bodil Holta Olsen/Else Medhus kl. B.

Det ble arrangert en Charity Cup, også denne med stor deltagelse. Det kom inn over 50.000 til kreftsaken. Dette skyldtes bl.a. god oppslutning av våre sponsorer og støttespillere.

Sosiale turneringer

Av sosiale turneringer kan nevnes St. Hans Mix og Friendship-turneringen. Sistnevnte hadde ikke den helt store oppslutningen. Det ser ut som om mange av våre medlemmer ikke leser i turneringshåndboken eller orienterer seg på annen måte om hva slags type turneringer som finnes. Det finnes nemlig turneringer som skulle dekke det aller meste. - Alt fra de som vil spille slag og satser på et bedre handicap (medal) – via større turneringer med ditto premier – til de rent sosiale, som ofte spilles parvis, og som etterfølges av sosial sammenkomst i klubbhuset. Vi håper at deltagelsen i samtlige bedrer seg til neste år.

Andre turneringer

De to siste turneringene i år var Canners (se eget oppslag side 12 og 13) og Medal Champion. Medal Champion ble spilt av bare totalt 21 fordelt på tre klasser, så her må en vurdering til om denne skal fortsette. Klubbmesterskapet ble spilt 23 og 24. september (se baksiden for nærmere omtale).

Dameturneringer

For damene ble det i år arrangert tre store turneringer i regi av SGK. MaiKatt som vanlig med stor deltagelse og hyggelig sammenkomst etterpå. Midt i juni gikk Rogaland Dametour av stabelen og i

august Röhnisch Open. Førstnevnte hadde 89 påmeldte fra hele distriktet og Röhnisch som ble spilt for første gang, hadde 27 par fra 7 ulike klubber på startlisten. De to parene som vant henholdsvis klasse 1 og 2 fikk finaletur til Sverige, hvor den internasjonale turneringen fant sted. Etter sigende en meget vellykket tur som ikke minst var godt lagt opp fra A til Å. For øvrig har mandagsturneringene for damene hatt god oppslutning både om formiddagen og ettermiddagen. Men det er god plass til flere.

Seniorturneringer

Seniorene avsluttet sesongen midt i september. Det er mye snakk om deltagelse, og i den forbindelse må nevnes at det var 41 som spilte. Kjempebra tatt i betraktning av at flere allerede var reist til sydligere strøk. Det har vært god oppslutning gjennom hele sesongen og det er hyggelig å se nye komme til. Av gode resultat på landsnivå må nevnes Solfrid Foseides 2. plass i senior NM. Leif Andersen ble nr. 2, bare ett slag etter vinneren i sin klasse i landsfinalen. Han fikk samme resultat som vinneren i OOM. Vi gratulerer begge to med flott innsats.

Så står det bare igjen å ønske alle noen gode måneder enten de befinner seg i Thailand, Spania eller rett og slett i Stavanger. **Trene kan en gjøre hvor som helst både inne og ute - og plutselig er våren der igjen med en ny sesong og nye forhåpninger.**

SGK har lenge satset målbevisst på juniorene. Sondre Ronold (t.v), Aksel Olsen, Martin Engelsingjerd, Ole Ramsnes og Are Åsland Friestad er det mest håndfaste beviset på satsingen har lykket.

Norges beste juniorlag 2008

"All ungdom er en fare for seg selv", skal Shakespeare ha sagt. Om det gjelder juniorlaget til Stavanger Golfklubb skal være usagt. En ting er i hvert fall sikkert – de er en fare for sine konkurrenter.

AV DAG SVIHUS (TEKST OG FOTO)

2008-sesongen er på hell. Den vil gå inn i historiebøkene som en av de beste i SGK historie med tanke på juniornivået. Som lag har Sondre Ronold, Martin Engelsingjerd, Ole Ramsnes, Aksel Olsen og Are Åsland Friestad nesten gjort rent bord. Klar seier i lag-NM for junior (andre år på rad) og en knallsterk andreplass for seniorlag. I tillegg kommer en rekke flotte plasseringer for de fem i individuelle turneringer. Are Åsland Friestad gjorde sitt på det norske 4-manns laget som tok laggull i VM for juniorer i Japan i sommer. Han tok også med seg en 6. plass i Europamesterskapet for herrer i Esbjerg. Are og Sondre spilte på det norske 6-manns laget

som tok sølv i lag EM. Ole Ramsnes sikret blant annet andreplass på Order of merit på Titleist-touren.

Lattermild gjeng

I det gamle klubbhuset er stemningen høy blant de fem juniorene. Latteren sitter løst. Det er ingen tvil om at de fem trives sammen. Det kan være godt å ha med tanke på at de reiser så mye sammen. Golfen har tatt dem over store deler av hele verden i løpet av året.

- Vi har det veldig gøy sammen, sier Are. Han alene har over hundre reisedøgn denne sesongen. Vi treffer folk og får mange nye venner.

På spørsmål om det blir tid til litt party mellom rundene, blir de fem enige om å si at det blir det lite av de. Så ler de godt. Når de er hjemme i Stavanger trener de, seint og tidlig. Ikke bare golf, men også styrketrening og kondisjon. Det ser ikke ut til å være mye overflødig fett på de fem kroppene. På spørsmål om hvilke muskler de fokuserer på, kommer det kontant fra Are: - Strandmusklene! Etterfulgt av stor latter fra de andre fire.

Jan Egil

Hvordan kan de ha seg at de har blitt så dyktige? De er ikke i tvil om at mye av forklaringen heter Jan Egil Nærland, lagets trener og kaptein.

- Jan Egil er veldig flink til å få ut det beste i oss, sier Ole. Det gjelder både den tekniske og den mentale siden av spillet. - En annen viktig egenskap med Jan Egil er at han er god til å motivere, legger Sondre til. De fem er sikre på at de har Norges beste juniortrener.

Jan Egil - av juniorene kåret til Norges beste trener

Slaget de husker

De har alle hatt mange flotte slag i løpet av 2008-sesongen. Hvilket slag husker de best selv?

- Jeg spilte foresome med Mathias Sjøberg i Slovenia, sier Are. Mathias satte utslaget lang inne i en busk som lå 90 meter fra hullet. Først tenke jeg å chippe ut, men jeg ombestemte meg og gikk for greenen. Jeg la det en fot fra hullet. Det var ganske rått. Aksel husker best en drive fra lag-NM i Drøbak. - Jeg spilte bestball med Are og på et par 3 hull på 220 meter satte jeg utslaget en meter fra koppen. - Det jeg husker best, var et par tre hull i Frankrike, sier Martin. Ballen spant fem meter tilbake og snurret rundt hullet. - Jeg husker best et 50-meters innspill med en lobwedge som gikk rett i koppen i Slovenia, forteller Ole. Sondre husker best et utslag på hull 10 på Solastranden (rundt 290 meter). - Ballen havnet rett på greenen, sier han med et stort glis.

Planer for fremtiden

De fem har kjent hverandre siden de var smågutter. I fem år har de fleste av dem utgjort SGK juniorlag. Klubben har satset mye på juniorarbeidet i en rekke år. Det fem spøke-fuglene i klubbhuset er det synlig beviset på at klubben har lykket. Hvor langt har de tenkt å gå med golfen?

- Jeg har tenkt å begynne på college i USA, nærmere bestemt Oklahoma City, sier Sondre. Det blir golf og science. Om jeg går for fullt med golf, kommer an på hva jeg finner ut der borte. Vi får se. - For meg blir det nok tvilsomt at jeg satser på en profesjonell karriere, sier Martin. Jeg tror jeg skal satse på økonomistudier. Både Ole og Aksel sier det bærer mot golf og studier i USA. Om golfen blir en levevei om noen år, er de usikre på. Men Are er mer sikker. - Jeg skal bli pro på et eller annet tidspunkt, sier han. Are er allerede i gang med forberedelsene til å kunne kvalifisere seg til Europatouren i 2009.

Fortsettelse følger

Neste år forlater Are og Sondre juniorenes rekker. Hvem vet? Kanskje dukker de opp på en TV-skjerm fra en stor turnering et sted ute i den store verden en dag.

Vi håper og tror at nye unge krefter står klar til å ta over og sikrer SGKs posisjon som Norges ledende klubb på juniorsiden.

Det er viktig å rekruttere nye juniorer på et tidlig tidspunkt. Sommerens Knottégolf i regi av bl.a. proshoen er et av tiltakene. Her viser Sara Hønsi stolt fram diplommet sitt.

Navn: **ARE ÅSLAND FRIESTAD**
Født: 13.1.90
Høyde: 1,84
Vekt: 83 kg
Hcp: + 4,2
Hobby: Alt mulig

Navn: **OLE BERGE RAMSNES**
Født: 15.5.91
Høyde: 1,73 cm
Vekt: 60 kg
Hcp: + 1,5
Hobby: Fotball

Navn: **MARTIN ENGELSGJERD**
Født: 7.9.91
Høyde: 1,79 cm
Vekt: 65 kg
Hcp: 2,7
Hobby: Fotball

Navn: **AKSEL OLSEN**
Født: 10.7.92
Høyde: 1,77 cm
Vekt: 65 kg
Hcp: + 0.3
Hobby: Trening
Begynte med golf: 5 år

Navn: **SONDRE RONOLD**
Født: 25.02.90
Høyde: 1,82 cm
Vekt: 80 kg
Hcp: + 1,2
Hobby: Fjellturer

RØDE TAU og vippesko

Røde tau henger fra taket i treningsrommet til Kannik Fysikalske Institutt. Redcord heter de, og ender i løkker. Slike tau har hjulpet Suzann Pettersen – og trolig kan de hjelpe oss alle, fra topp- til kuffertspiller. Stikkordet er dyp stabilitet, sier Jan Egil Neverdahl, fysioterapeut S-E-T og akupunktør NFMA. Og golfspiller.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

- Dyp stabilitet?

Neverdahl forklarer: vi har to slags muskler. *Globale muskler* er de store som vi kan se. Det er disse musklene som gjør bevegelsene våre. De andre, de såkalte *dype stabilisatormuskulene*, stabiliserer rygg-søylen og holder hodet på plass. Denne siste typen kan være vanskelig å få føling med, uten spesiell trening. Når vi har vondt i ryggen, mister vi rundt fjerdeparten av styrken i stabilisatormuskulene i løpet av et par-tre uker.

Suzann Pettersen hadde store problemer med ryggen. Neverdahl var med i en liten gruppe som utviklet Redcord, komplett med instruksjonshefte og øvelsesprogram.

Gruppen la opp til mengder av ulike øvelser, og laget blant annet et spesielt program for golfspillere. Vår kvinnelige norske golf-ener er så tilfreds at hun nå bruker systemet for å holde på den dynamiske stabiliteten, og reklamerer varmt for Redcord.

Stå på én fot og lukk øynene -

- Det er åpenbart at det slår ut i golf-svingen hvis du er stabil i kjernen, i mage- og hoftepartiet, sier Jan Neverdahl. – Dyp stabilitet handler om sansemotorikk, om balanse. Prøv hvordan balansen din er: stå på én fot og lukk øynene, for eksempel.

En annen historie illustrerer poenget. Da det ble kjent i fjor at syklisten

Tor Hushovd skulle gjennom et spesielt treningsprogram for å bli bedre i spurten, trodde nok mange at det gjaldt muskler i lår og legger. Men nei da, det han skulle trene, var stabilitet.

Fra først av kunne Redcord bare kjøpes gjennom fysioterapeuter. Og stadig vekk vil disse fagfolkene gjerne plukke ut øvelser for hver enkelt bruker, slik at de lærer å utnytte det best mulig. S-E-T står for "sling exercise therapy", og Neverdahl er den ene av to fysioterapeuter i Rogaland som er kvalifisert i slik instruksjon.

Om han er villig til å vise? Raskt inntar han en serie forskjellige stillinger med tau og løkker til hjelp. Og han ser faktisk ut til å ha det meget bra.

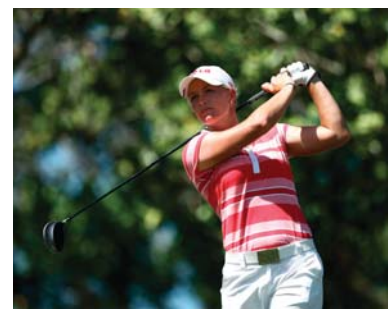
Selv har han spilt golf i fem års tid. Han begynte på Preikestolen-banen da det bare var seks hull der, gikk mye alene og fant at det passet ham bra. For han lider ennå av prestasjonsangst når han står der rett utenfor klubbhuset vårt, og skal slå ut.

Trenger hjelp til å korrigere

- For deg som har gått på ski over Grønland, hva er det vanskeligste ved golfen? - Å få spilt nok. Det ble for lite de første årene også, og i år var det naturlig å kutte ut golfen helt da datteren vår fikk gjennombrudd i friidrett, og med ett sprang seg inn på juniorlandslaget på 800 og 1500 meter. Tvillingene våre er 15, og disse årene med dem er så viktige.

Men han kommer nok tilbake om noen år, når han kan spille regelmessig nok til å holde på en stødig sving. Trass i all sin teoretiske og praktiske viten om kroppen må Neverdahl ha hjelp til å korrigere. Når vi gjør feil, kompenserer vi gjerne med andre feil, og da kan det fort bli riktig ille.

Jan Egil Neverdahl demonstrerer gode øvelser for mage og rygg med Redcord i treningsrommet til Kannik Fysikalske Institutt

Suzann Pettersen

Tor Hushovd

Beste golfminne? Da han spilte seg ned til hcp 20 på Nordjydsk, som skal være en av Danmarks vanskeligste baner. Han smiler ennå ved tanken: en fantastisk runde, da hadde han fin flyt.

Golfere har få skader

- Hva slags skader får dere inn flest av, fra golfbanen?

- Faktisk svært få, litt rygg og litt albå kanskje. Egentlig er det omvendt: jeg anbefaler mange pasienter som sliter med dårlige rygger, skuldre, nakker, å begynne å spille golf.

Vi har så godt av å rotere, få rotasjon i ryggsøylen. Ber vi en pasient gjøre en slik øvelse, blir det fort kjedelig. Men på golfbanen blir det jo raskt et par hundre rotasjoner, minst, fordi de fleste også gjør prøvesvinger.

Mange eldre har slitasje i hofter og knær. Det gjelder å komme seg ut og få variert belastning på mykt underlag. Da er golfbanen flott, også fordi den er så motiverende!

- Har du noen andre gode råd?

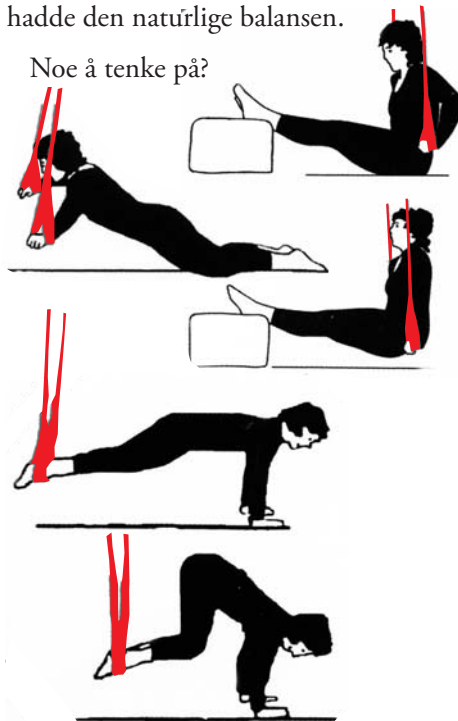

Suzann Pettersen har trent balanse med vippesko

- Gode sko er viktig. Sko skal være gode å gå i, hele veien; gi god støtte, og ikke være så gamle at de begynner å flyte ut.

Neverdahl henter et par sandaler med tykke gummisåler og vipp opp bak. "Masai barefoot technology" heter systemet, som finnes i mange utgaver. De afrikanske masaiene går så riktig, og disse skoene tvinger oss inn i deres måte å føre seg på. Igjen viser Suzann Pettersen vei: hun trente golf i slike sko, helt til hun hadde den naturlige balansen.

Noe å tenke på?

Det er nesten ikke grenser for hvor mange øvelser som kan gjøres ved hjelp av Redcord. En øvelse kan gjøres lettere eller tyngre ved å variere tauenes lengde og/eller din plassering i forhold til apparatets senter. Det har også betydning for vanskelighetsgraden hvor langt inne på eksempelvis armen eller foten tauene plasseres. På den måten kan øvelsene til enhver tid tilpasses din formkurve. Det må likevel understrekes at de fleste får best utnyttelse hvis de først får kyndigveiledning og tilpasning i bruken av Redcord.

Jan Egil Neverdahl demonstrerer en øvelse som skal være spesielt gunstig for bryst, skuldre, rygg og mage:

Hold i stroppene med nesten strake armer. Lén rolig fremover og før armene rolig ut til siden. Press armene sammen slik at du returnerer til utgangsstillingen. Ryggen skal være strak.

Treningsrom i klubben?

En romaskin gjemt vekk på loftet, noen vekter i kjelleren, en Scandinavian cross-country med destinasjon neste loppemarked?

Mange har nok anskaffet treningsutstyr som ble forsøkt nedstøvet og fortrent etter en velvillig og iherdig start. Hvordan få lysten opp og fram, til også å styrke kjernen og bli skikkelig stabil?

Kunne det være en tanke å innrette et trimrom i klubben, kanskje utstyrt med en Redcord og øvelses-plansjer i tillegg til et par-tre balansebrett, for eksempel?

Her kunne mye utrettes på forholdsvis kort tid – og dersom dette på positivt vis førte til for mye venting, gikk det kanskje an å opprette et bestillingssystem på SGKS hjemmesider?

- Et gammelt balansebrett?

- Eller den nesten flunka nye trenings sykkel som etter noen spede og halvhjerta forsøk ble plassert i et hjørne av kjelleren?

Røffen tar mer enn gjerne mot både meninger, motforestillinger og ideer!

På "banan"-benken ved 8. teested har Harald Abrahamsen t.v. (90) og Rolf Thorsen (88) delt mange gode golfstunder. De gleder seg til neste slag og neste runde.

- Det finnes ikke maken til idrett!

- Jeg ser bare på ett øye, og der er det grå stær, men jeg ser bedre enn jeg hører, sier Rolf Thorsen på 88. – Jeg har mistet svingen for lenge siden, sier Harald Abrahamsen. Han fylte nylig 90. Sammen er de ute på banen nesten hver dag. – Det er så vakkert her ute, jeg gleder meg hver eneste dag, sier Rolf. – Det finnes ikke maken til idrett, sier Harald: golf kan du spille til du er 100!

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Selv slår de ut fra dametee, mens eventuelle yngre medspillere på bare noenog-åtti pent må spille fra gule kuler. Om vinteren velger de "indre led", tar hullene midt på banen etter 1 og 2 slik at de alltid kan komme seg raskt under tak.

Men i godt vær går de sammen de første fem; så sitter Rolf på bananbenken ved 8. tee mens Harald spiller seks og sju før de avslutter med hull åtte og ni.

- Dette er min plass, sier Rolf Thorsen og setter seg på benken: - den begynner å bli slitt! Her inntar vi lunsjen, en banan og en halvflaske vann.

Fordi han ser så dårlig, er han nødt til å slå bent fram for å unngå å miste mer enn et par baller hver runde. De spiller alltid match. Harald vinner for det meste, trass i at han aldri synes han slår et godt slag. - Jeg prøver jo å mobbe ham, men

det nytter lite, sier Rolf. - Vi er så gamle at vi lar oss ikke mobbe, og blir heller ikke fornærmet. Det hender han anmerker at jeg har flyttet ballen. Jeg flytter alltid ballen, jeg, fordi jeg ikke kan se om den ligger dypt. Harald flytter også, når han tror jeg ikke ser det – vi er noen gamle stabeiser!

Harald Abrahamsen:

- Livet endret seg

- Nei, de der greiene er ikke noe for meg, jeg trenger ikke spille krokket, svarte Harald Abrahamsen fast gjennom de tre årene da Alf Thorkildsens prøvde

å lokke ham ut på den nye golfbanen. Men så, da han gikk med på å prøve, traff han en ball slik at den fløy av gårde. Følelsen var utrolig, og han var solgt. Livet endret seg. Før dro han fra jobb og hjem for å spise; nå var det fra jobb til golfbanen, og først etterpå hjem. Han ble nokså fort flink, kom ned på hcp 4 etter få år og spilte jevnt til det. Tavlen i klubbhuset forteller om to holes-in-one, i 1969 og 1970. Premieglass-samlingen nådde opp i rundt 100, men de aller gjeveste seierene var de gangene han vant det norske Old Boys-mesterskapet.

Han har sittet i alle komiteene og i styret, og var kaptein for juniorlandslaget i tre år. Veldig moro, minnes han: det var alltid noen fra Stavanger med, og de spilte på fine baner i mange land. – Alt har vært liga kjekt, sier Harald.

Det var Alf Thorkildsen (t.v.) som lokket Harald (t.h.) til å spille golf. Alf var redaktør av "Golfentusiasten", Norges første golfblad.

Rolf Thorsen: Begynte for alvor da jeg var 70

Også Rolf har lavt medlemsnummer – 199, faktisk – men arbeid og reising hindret særlig mye spill. Han tok aldri instruksjon, bare gikk der og klasket ballen. Først da Rolf var 70, begynte han å spille for alvor. Han spilte fast seniorgolf, og har tilstrekkelig med premier i form av vinglass. – Men jeg trenger ikke så mange i dag, har ingen å servere til!

Rolf Thorsen har røtter på banen, på spesielt vis. På en spesiell skogplantingsdag marsjerte 6. og 7. klassene fra Våland skole ut, med fullt musikkorps og fane og flagg, for å plante grantrær. Han har telt årringer på stammer som nå er felt, og det stemmer akkurat.

Familiegolf i tre generasjoner har vært til stor glede. – Men etter hvert ble de jo så gode at jeg sakkett litt akterut, sier han.

Og forteller om ett av sine beste minner: han kom alene opp 4. fairway, datteren Randi som spilte med en venninne på hull 16, erklærte at "der kommer min gamle far, la oss nå se hvordan han slår" – hvorpå han sendte ballen fra fairway rett i koppen. "Ja vel, slik spiller min gamle far" var Randis reaksjon.

En annen gang, med Erik Schanche, så han at slag nummer to på 11 havnet på greenen ett eller annet sted. Ballen var søkk vekk helt til Erik fant ut at de skulle kikke i hullet. En eagle! - Jeg har hatt hole-in-one på nr. 10, det tallet ikke fordi det var vintergreen, men en eagle er enda kjekkere!

Går rette veggen

Nylig var de ute sammen med Thor Kluge, og var kommet ned på 3-eren da en fremmed mann spurte om han kunne ta bilder mens de spilte. Han sa ikke hvor han kom fra, men de tenkte det kanskje var Norsk Golf. Da de var ferdige og skulle gå videre, spurte han hvor gamle de var. - Jeg er bare 88 og Tor kun 82, men han som går der borte, blir 90 nå, svarte Rolf. - Det er bare å begynne å spille golf, så går det rette veggen!

Det å komme seg ut hver dag, og ha et sted å gå, gjør hele forskjellen. - Det finnes ikke maken til idrett, du kan spille omtrent fra du er født til du er 100, med familie og venner, golf er sosialt uten like. Og på golfbanen lærer du jo også hvordan du skal oppføre deg som idrettsutøver, sier Harald.

Vi vandrer fra bananbenken og tilbake til klubbhuset. Rolf har en bemerkning på si: - Du må ikke skrive alt jeg har sagt om ham, for da vil han nok ikke spille med meg mer -

Rolf Thorsen (t.h.) har delt mange golffrunder (og dugnader) med veteranene Erik Schanche (i midten) og Martin Roa (t.v.)

Forslag av alle slag

Ideer, forslag og spørsmål dukker jevnlig opp – heldigvis.

Flere medlemmer kunne tenke seg **et lite hus med hjerte på døren** ute i løypa, for eksempel i hjørnet der nåværende 4, 5, 12, 13 og 16 møtes. Muligheten har vært diskutert, men er ikke videreført fordi det ville være så dyrt, forteller Terje Haukelid.

Et slikt hus måtte jo renholdes, helst med tilsyn flere ganger om dagen. Derfor er det også liten grunn til å tro at Decaux, bedriften som står for alle buss-skurene med reklameplakater på, kunne tenke seg å gå inn, selv om de eier toaletter rundt om i mange byer. Likevel: Terje er godt villig til å ta en omgang til med styret om et eventuelt avtrede.

ILL. SOLFRID FOSEIDE

Mange ønsker **spann ved tee-stedene**, slik at vi kunne legge brukne peger der istedenfor å la dem ligge og slenge. Denne ideen har ikke vært diskutert i administrasjon og styre, så da vil den kanskje bli det.

Et tredje forslag, om å **åpne Friendship Trophy også for rent kvinnelige eller mannlige duer**, må gå videre til turneringskomiteen, ifølge Terje.

Og dersom du, kjære golfer-leser, går og ruger på noen gode innspill, så tar vi i Røffen-redaksjonen gjerne imot.

P (hole-in-one)

Det finnes egentlig bare to typer golfere. De som har fått en - og de som går rundt og drømmer om at det store mirakelet snart skal skje.

AV DAG SVIHUS (TEKST) OG ELISABETH TØNNESSEN (FOTO)

Noen heldiggriser klarer det uken etter at de har fått det grønne kortet. Andre hakker i vei i årevis uten å lykkes (som undertegnede - en fattig trøst er at Ben Hogan aldri fikk en, og at heller ikke vår egen Eirik Tage har fått hull på byllen).

Hva er sannsynligheten for at vi i løpet av livet får en hole-in-one? Vi spurte en ekspert. På sannsynlighet.

Sannsynlighetsprofessoren

Terje Aven er professor ved Institutt for industriell økonomi, risikostyring og planlegging ved Universitetet i Stavanger. Han har skrevet en rekke bøker om sjansene for at ting skal skje. Hva med "Stochastic

- Det gir ikke mening å spørre om sannsynlighet i ettertid. Da har det allerede skjedd

Models in Reliability - Stochastic Modelling and Applied Probability" som sengelektyre? For andre år på rad topper han listen over antall vitenskapelige publikasjoner ved UiS.

Helt hekta

Dessuten - fyren er fullstendig hekta på golf. I barndommen var han mye ute på SGK, hvor han gikk caddie uten å spille

selv. Men for syv år siden begynte han. Den analytisk anlagte stavangermannen leste flere bøker om golf og golfsvingen. Det må ha virket. Han er allerede nede på 10,3 i handicap. Med medlemskap i ikke mindre enn fire lokale klubber, inkludert SGK, kan vi anta at han slår seg litt løs mellom forelesningene.

- Jeg reiser mye sammen med doktorgradsstudentene mine, og jeg pleier å si at de er nødt til å spille golf for å være studentene mine, forteller professoren spøkefullt. Vi har reist mye til USA og vi spiller alltid. Golf er en fantastisk atspredelse som tvinger deg til å skyve bort alt annet.

Jobber framover

- Når noe uvant har skjedd, spør mange meg om hva sannsynligheten var for at dette skulle skje, sier han. Men det gir ikke mening å spørre om sannsynlighet i ettertid. Da har det allerede skjedd. Vi jobber alltid framover i tid og bruker historiske data til å finne ut hva sjansen er for at det skal skje igjen. Som en hole-in-one.

- Har du fått en hole-in-one, er sannsynligheten for at du skal få nok en, til og med i den samme runden, den samme som den var før du fikk den første. Med mindre hendelsen på en eller annen måte påvirker spillet ditt, som at du får mer selvtillit.

Proer og amatører

Forsikringsbransjen i USA beregner at sannsynlighet for en hole-in-one for en PGA-proff er 1 til 3 756. Amatørene ligger på 1 til 12 750.

- Selvsagt avhenger sannsynligheten av hvor god du er og hvor mye du spiller. Amatører bør egentlig deles inn i undergrupper alt etter sitt handicap, forteller Aven og finner fram kalkulatoren.

- Ser vi på en PGA-proff, og antar at han spiller fire par 3 hull hver konkurransedag, kommer vi til at han spiller rundt 500 par 3 hull på en sesong. Sjansen for at han får en hole-in-one i løpet av året blir da: $1-(3755/3756)^{500}$, eller **0,12466**. Altså omlag 12 prosent. For en amatør blir tallet **0,03846**, eller snaut fire prosent hvis du spiller like mye som de

Terje Aven - professor som er mer enn "normalt" interessert i sjansene for at ting kan skje

- Har du fått en hole-in-one, er sannsynligheten for at du skal få nok en, til og med i den samme runden, den samme som den var før du fikk den første.

profesjonelle.

Flytsonen

Men professoren har også stor tro på den berømte **flytsonen**. - Se bare på puttingen, sier han. Noen ganger går alt i. Er du i sonen, øker sjansen for at du treffer greenen, og da øker selvfølgelig muligheten for at ballen går i hullet.

Har professoren klart det selv?

- Nei dessverre, jeg har ikke det, sier han melankolsk. Nærmest kom jeg i fjor, på hull syv på Sola Golfklubb. Jeg fikk kopsnurr og havnet to centimeter fra. Jeg har raskt regnet ut at sannsynligheten for at jeg klarer en hole-one-one i løpet av karrieren er ti prosent. Så får vi se om jeg lykkes.

P.S.

Overskriften var professorens idé. Den uttrykker den vitenskaplig korrekte måten å skrive **sannsynligheten** for en hole-in-one. **P** står for **probability**.

ARKIVBILDE

DA RANDI SKULLE DEMONSTRERE ...

Følgende hendelse skal ha funnet sted i 1965. De ti, tolv faste damespillerne i klubben laget sin egen sjarmoffensiv denne våren. Hver spiller inviterte seks, åtte kjente og ukjente damer med seg til klubbhuset med det formål å promotere golfspillet. Etter litt drøs, kaffe og kaker bar det ut på banen for demonstrasjon.

Randi Gowart-Olsen tok oppgaven mest alvorlig, resolutt stilte hun seg opp og sendte like godt ballen rett i koppen på hull 10!

Slik er golf, jenter!

USGA ANBEFALER FØLGENE REGLER FOR Å GODKJENNE EN HOLE-IN-ONE:

- Slaget utføres i løpet av minimum en 9-hullsrunde, også når det skjer i en match hvor runden avsluttes før 9 hull.
- Hvis slaget skjer under en øvingsrunde hvor spilleren bruker mer enn én ball, skal hole-in-one ikke godkjennes.

FØRSTE I VERDEN

Den første registrerte hole-in-one fant sted i 1868 da Tom Morris (Young Tom) spilte det åttende hullet (130 meter) på Prestwick.

FØRSTE I STAVANGER

Det gikk hele to år fra vår bane åpnet i 1957 til den første hole-in-one ble satt i 1959. Denne bragden sto Nils Hallanger for, og det skjedde på hull 8 (dagens hull 10).

ELDSTE DAME

Elsie McLean (102) trodde hun hadde mistet ballen da hun acet på det 90 meter lange fjerde hullet på Bidwell Park i Chico, California i 2007.

ELDSTE MANN

Harold Stilson (101) synes ikke det var noe spesielt da han satte ballen rett i koppen på det 16. hullet på Deerfield Country Club i 2001. Det var tross alt hans sjettede hole-in-one.

ARKIVBILDE

TO PÅ RAD

John Hudson, en 25 år gammel pro, fikk to hole-in-one på rad (175 og 275 meter) i Norwich, England i 1971.

LENGSTE RETTE

Den lengste rette (ikke dogleg) hole-in-one ble oppnådd av Robert Mitera i 1965 på Miracle Hills Golf Club i Omaha, Nebraska. Mirakelet skjedde på det 400 meter lange 10. hullet.

YNGSTE

Jake Paine var knapt ut av bleiene da han fikk sin hole-in-one i en alder av tre år. Hullet var 65 meter langt.

KETCHUP-EFFEKTEN

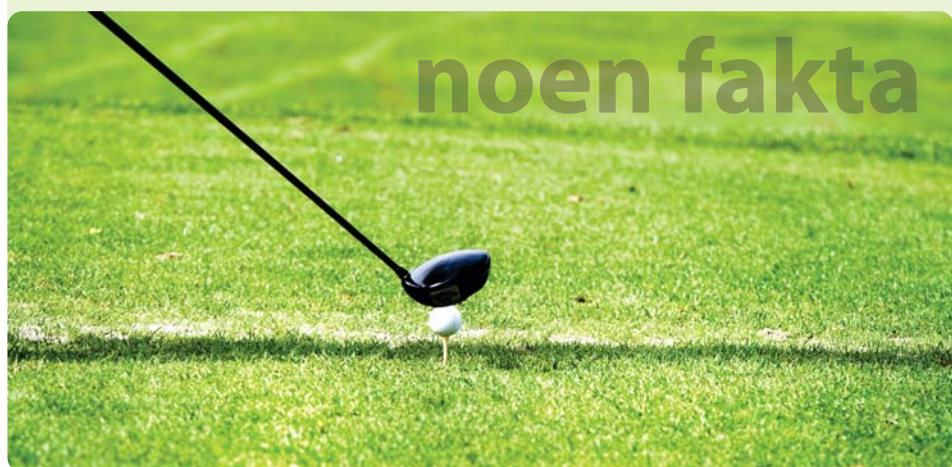
På under to timer i den andre runden av US Open i 1989 på Oak Hill Country Club, Rochester, New York, fikk fire spillere - Doug Weaver, Mark Wiebe, Jerry Pate and Nick Price - alle hole-in-one på det 150 meter lange 6. hullet.

PROER OG AMATØRER

Forsikringsbransjen i USA beregner at en PGA-pros sannsynlighet for en hole-in-one er **1 til 3 756**. Amatørene ligger på **1 til 12 750**. Hva med to på en runde? Amatørens sjanse for det er **1 til 9 222 500**.

HVOR MANGE?

Bare 1-2 prosent av amatørerne i USA får en hole-in-one i løpet av et år.

CANNERS CUP 50 år

1959– 2008

ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

Idéen til Canners Cup ble unnfanget under Golfuken/ NM i Trondheim i 1959.

Samme år, i oktober, så den aller første Canners dagens lys. Klubben var den gang en av landets totalt fire klubber og medlemstallet hadde ennå ikke nådd 250. Banen var preget av den pågående dugnaden som ble ledet med streng hånd av utrettelige Torolf Smedvig.

Dette var i en tid da det ennå steg røyk opp fra de høye pipene på sardinfabrikkene i byen, og store tankbåter ble sjø satt fra Rosenberg Verft. De fleste ville trodd det var en spøk hvis noen hadde ymtet fram på om at den innbarka sardinbyen Stavanger bare noen tiår etter skulle bli kalt Norges olje-hovedstad.

Canners er med sine 50 år den desidert eldste golfturneringen i Norge. Om den tåler nye 50 år, vil bare tide vise.

At begeistringen etter første Canners Cup var stor, vidner brevet under, stilet til fem av de "bevilgende" hermetikkfabrikkene om. Samtidig anskueliggjør brevet det smule problematiske at det nok i begynnelsen ikke var tenkt på pokaler til damene. I tillegg bød det på visse problemer at banen i 1959 bare hadde 11 ferdige hull. Det var nok et smart trekk å utvide turneringen til 3 dager, i alle fall til banen etter hvert fikk større kapasitet.

Stavanger 13. okt. 1959

Canners Cup

Regningen for pokalene, 6 i alt, med gravering beløper sig til kr 747.-. Det var opprinnelig meningen at kun pokalene for herrekonkurransen om Canners Cup skulle bekostes av de interesserte hermetikkfabrikker, men eftersom også damekonkurransen inngikk i det samme arrangement, ville det være ønskelig om samtlige pokaler kunne bekostes av de 5 hermetikkfabrikker som kommer på tale. Det skulle således bli kr 149.40 på hvert firma, og vi ville sette pris på å motta Deres remisse for dette beløp.

At arrangementet var en absolutt success går tydelig frem av takkebrev undertegnede har mottatt. Fra Oslohold antydes ennu flere deltagere neste år, og i den forbindelse anbefales at arrangementet strekker sig over 3 dager, slik at damene starter sin turnering fredag og fortsetter tidlig lørdag morgen, slik at herrene kan starte ut i 12–12.30 tiden efterat damene har spilt ut fra hull nr. 12 på sin siste runde. På den måten skulle det ikke behøve å bli noen kollisjoner rundtomkring.

Brevet er undertegnet Stavanger Golfklubb v/Kjell Øverland

Alle var velkommen til Canners i Stavanger

Dette var en turnering som helt fra starten ønsket utebys spillere velkommen. - Og de lot seg ikke be to ganger. I begynnelsen av oktober var sesongen definitivt over både i Oslo og Trondheim. Canners i Stavanger ble, i tillegg til den sterkt sosiale profilen, en slags forlengelse av sesongen for golfhungrige østlendinger og trøndere, mens bergenserne brukte anledningen til å komme vekk fra sin regntunge 9-hullsbane.

24 tilreisende herrer og 7 damer stilte til historiens første Canners, og totalt deltok 52 spillere. Det er ganske imponerende tatt i betraktning at banen ennå ikke hadde 18 hull og at antall golfere totalt i Norge var under en tiendel av dagens.

Siden har antall tilreisende gradvis sunket, og Canners 2008 ble spilt uten en eneste "langveis fra" eller utenbys golfspiller (hvis da ikke spillere fra Preikestolen Golfklubb kommer innenfor denne betegnelsen).

Det var et "must" for mange SGKs medlemmer å spille i Canners. På bildet fra 1971 ser vi Reidun Stensland og Henrik Paaske som tester kvaliteten på greenene før turneringsstart.

Hva nå CANNERS ?

2009 og videre

Har Canners utspilt sin rolle?

Dette er kanskje et betimelig spørsmål å stille nå når Canners er blitt spilt for 50. gang, så vi spurte noen av deltakerne etter turneringen hva de syns. Det var stor enighet om at Canners er en kjekk og viktig sosial turnering som må fortsette, men ikke nødvendigvis i samme former. Else Sverdrup har spilt i minst 30 Canners fra 1961 og utover. - Den største forandringen fra de første Canners sammenliknet med dagens, er nok festiviteten med kjole og smoking på Victoria og Atlantic, og ikke minst alle de tilreisende. Nå er det jo for det meste slutt på det. Men det er det sosiale som teller mest, og vi trenger en slik markering og avslutning på sesongen. - Behold navnet som en hyllest til hermetikk- og canningindustrien i Stavanger. Så kan heller innholdet endres hvis det er behov for det. - Det viktigste er å ha en kjekk og sosial avslutning på sesongen - og den kan gjerne være åpen for andre lokale klubber, sier Else.

Etter endt runde - Else Sverdrup (t.v. i rosa genser) synes at Canners godt kan fortsette

Dobbelt opp i Canners

Så skjer det altså for aller første gang, og i selveste jubileumsåret, at to som er gift med hverandre vinner hhv Canners Cup og Rogalandspokalen. De to lykkelige, som nå kan pryde sitt hjem med ikke mindre enn to flotte pokaler, er Bente og Øyvind Soltvedt. Til alt overmål kom **nok** et ektepar på 4. plass i begge klasser. Det var Inger Johanne og Eivind Lund. Lenge leve Canners og familiesporten GOLF!

“Crossed Fish”

FAKTA OM CANNERS

Canners består av tre turneringer og går over to dager.

Canners Cup - Herrer

Stableford. Resultatene regnes etter 36 hull. Maks hcp for poengberegning: **18,0**.

Rogalandspokalen - Damer

Stableford. Resultatene regnes etter 36 hull. Maks hcp for poengberegning: **28,0**.

Ambassadors Tankard - Damer og herrer

Stableford. Resultatene regnes etter 18 hull lørdag som en innebygget turnering i Canners Cup og Rogalandspokalen. Maks hcp for poengberegning: **28,0** (herrer) og **36,0** (damer).

To premiegrupper: 0-14,0 og 14,1-36,0. Pokalpremie i begge klasser. Vandrepokal Ambassador Tankard til beste resultat stableford, uansett klasse. Premier for nærmest hull & lengste drive utdeles lørdag kveld og gjelder kun for dem som er til stede på festen.

Canners avvikles med shotgunstart kl 10.00 lørdag og søndag. Aldersgrense nedad: 25 år. Det er en sosial turnering som innbefatter sammenkomst med middag i klubbhuset lørdag kveld, ofte med underholdning. Fast innslag er synging av Cannerssangen og kåring av vinner av Ambassador Tankard.

Hei sommer! Jeg tar en mulligan!

De korte buksene er for lengst pakket bort. Ballene har begynt å plugge seg midt på fairway. Dagene blir kortere og kortere. Gravemaskiner herjer på greenene. Snart klistrer meteorologen en diger snøstjerne smakk over Stavanger. Da er det slutt, folkens! Eller ... ?

AV DAG SVIHUS (TEKST)

Hva kan vel være bedre for sjelen enn å vandre rundt på tørre baner med kaktus som 100-metersmerker mens det bøtter ned i mørke og søkkvåte Rogaland? Golfreiser blir stadig mer populært, og det finnes flere gode og rimelige tilbud.

Folk er flinke

En av de store operatørene Startour sier riktignok at de har sluttet med egne golfpakker. Bakgrunnen er at de mener folk har blitt så flinke til selv å finne fram. De tilbyr i stedet fly + hotell og gir råd om hvor det er bra å spille i ulike deler av sesongen. De anbefaler for eksempel banen **Coste Teguisse** på Lanzarote, en 18-hulls bane som strekker seg langs kysten mot Atlanterhavet. Banen er designet av John Harris i 1978. **Golf Las Americas** er en annen anbefaling. Dette er en 18-hulls-bane med par 72 på den sørlige delen av Tenerife, nesten midt i Playa Las Americas. Banen er vanskelig, har mye vann og er designet av John Jacobs Ass. i 1997.

Eksotisk

For de som vil reise til litt mer eksotiske strøk, er Phuket i Thailand en destinasjon som øker i popularitet blant Startours kunder. Paradisøya er en tropisk perle som ikke bare tilbyr sol, men også meget flotte golfbaner. En av dem er **Mission Hill** som Nicklaus Design har ansvaret for. Banen ligger helt ute ved havet på den nordlige delen av Phuket og byr på hull med meget spesielle utforminger. Vær forberedt på å måtte bruke caddie. Har du lyst til å se hva Startour kan by på, kan du klikke deg frem til startour.no/andre-reiser/sport-aktiviteter.

Full pakke

Ving er en av de store operatørene som fremdeles selger egne golfpakker med alt inkludert. Primus motor for golf i Ving er Elisabeth Evjedal ved Stavangerkontoret. Hun forteller at ut over høsten er klassiske Mallorca fremdeles et av favorittreisemålene for golfere. Her finnes alt for alle – fra nybegynnere til de som spiller fra hvitt. Når vinteren setter inn, er det best å sette kursen for Gran Canaria og Tenerife. Der er mulighetene mange. Elisabeth anbefaler også Egypt og Tyrkia som gode golfreisemål midtvinters.

En uke - fem dager golf

Et vanlig valg for Vings gjester er pakker på en uke med fem dager golf. Da er du garantert starttider. Du møtes av selskapets golfvert og kan være med på Vings egne turneringer. Golfpakken alene kommer gjerne på rundt 3000 kroner for en ukestur og med spill på bra baner. Også hos Ving kan du bestille reise uten golfpakke og finne baner selv, men da anbefales det at du bestiller starttider i god tid før du setter deg på flyet.

Spesialistene

Noen operatører har spesialisert seg kun på golfreiser. Gotiagolf er et av Nordens største golfreisebyråer med hele 30 års erfaring. De arbeider med to forskjellige konsepter: Fullservice og På egen hånd (gotiagolf.no). Ola Axelssons Golfreiser tilbyr golfreiser med golfskole inkludert (golfbutikken.no). Et annet alternativ er Golf Travels som drives av Vestfold Golfklubbs tidligere leder Ove Salvesen. Han jobber mye mot klubbene og proene, og tilbyr både ferdige pakker og muligheten til å skreddersy helt egne opplegg for grupper

Reiseoperatørene har mye å by på til de av oss som vil korte vinteren med golf på sørligere breddegrader. Foto: Vingreiser.

som vil ha det spesielle. Golf Travels satser spesielt på Portugal, Spania og Skottland (golftravels.no).

Med Henning på tur

Også vår egen Henning Lindanger har en tur på lur. Mellom 7. -14. mars er han i Sueno Golf Resort i Tyrkia hvor han skal uteksaminere PGA-proer på PGA of Norway (PTU) Golfskole. Her inviteres også du til en uke med finsliping av alt fra lave fader til delikate bunkerslag. Golfskolen omfatter fem intensive treningsdager inkludert spill i grupper på maks seks elever, noe som betyr at treneren vil ha god tid til nettopp deg. På for- eller ettermiddagen er det booket tid for spill på **The Pines** og **The Dunes Course**. Din trener følger deg på treningen, både på øvelsesområdet og under store deler av spillet ditt på banen.

Helt luksus

De som blir med Henning til Tyrkia kommer ikke til å lide. Sueno Golf Resort er et nytt og luksuriøst golfhotell med to egne golfbaner. Hotellet med sine 178 rom er et av Belek-området minste, men mest genuine golfhotell. Hotellet har alt som trengs, tre restauranter, et flertall barer og et fint fitness-senter. Hvis du vil ha flere aktiviteter etter golfgrunden, finnes det også tennis, biljard og bowling. Eller hva med et ekte tyrkisk bad, massasje og behandlinger i hotellets spa? For mer om denne spesielle turen, ta kontakt med proshopen eller gå inn på gotiagolf.no.

Ædda bædda, vinter!

Our main goal is Hole in One

Reach your technical limit with:

B

NORGE

P.P.

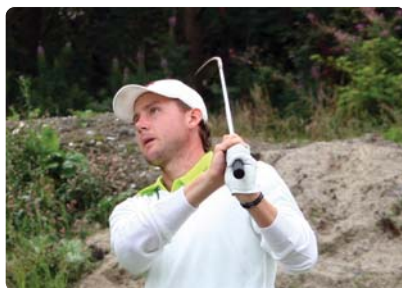
KM 2008: Eirik Tage suvereren!

ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

Fjorårets begredelige KM, som ble sterkt amputert og flere ganger avbrutt/avlyst på grunn av uspillbare greener og hølregn, var i friskt minne hos mange av oss før årets KM. Derfor ble den blide solen som skinte hele lørdagen og det fredelige, litt gråere været søndag ekstra verdsatt. Banen var i ypperlig stand, og selv om hastigheten på greenene varierte en del, la det ingen demper på entusiasmen hos de omlag 80 spillerne som stilte til start.

Eirik Tage - 12 under!

En del av de aller flinkeste juniorene var utebys og ute i den store verden på ulike turneringer. Da var det desto hyggeligere at klubbens store helt og proff, Eirik Tage Johansen, hadde funnet tid til KM

Eirik Tage - uslåelig i årets KM

i Stavanger i sin travle turneringshverdag. Det satte en virkelig spiss på turneringen, og de som fulgte lederballen med Eirik Tage fikk sett golf på høyt nivå. Han var aldri truet, for proffen var i storform og rullet inn den ene birdien etter den andre. Han endte opp på 12 under par totalt etter fire runder - ny rekord!

Magnus Jepson hadde i konkurranse med en slik gigant ingen mulighet til å forsvare fjorårets mestertittel – overmakten var for stor. Men han var fornøyd med å slå sin egen far, og de to endte opp på hhv 2. og 3 plass etter Eirik Tage.

Beste junior var Petter Mikalsen. Han fikk oppleve å gå i lederballen med Eirik Tage. Dette taklet junioren på en strålende måte. Han oppførte seg som om det egentlig bare var hverdagskost å spille sammen med en golfer av Eirik Tages kaliber.

Damer Senior ble ikke uventet vunnet av Solfrid Foseide, og Senior Herrer av Joao Leitao. Begge leverte solid spill og god score etter totalt 36 hull. Det er også gledelig å se at vi har noen helt unge, riktig lovende jentespillere i klubben. Trekløveret Debora Boge Galtung, Karoline Woie og Alexandra Smith er jenter vi skal være oppmerksom på i de kommende år.

Uansett er det imponerende at så mange stiller til start i en såpass tøff turnering som KM er. 72 hull over 2 dager i herreklassen er en stor påkjenning for skuldre og knær. Spørsmålet er om enda flere ville delta hvis søndagens spill ble redusert med 1 runde og at det ble spilt 54 hull totalt, slik som i dameklassen. Det er ikke sikkert resultatene hadde blitt så mye annerledes.

3 generasjoner golfere + både proff og amatør gikk i samme lederball under årets KM. Fra høyre, vinner av Junior Herrer, Petter Mikalsen, vinner KM Eirik Tage Johansen, Magnus Jepson (2. plass) og pappa Nic Jepson (3. plass)

I dameklassen vant Debora Boge Galtung (t.h.), i midten Heidi Quesada Carlsen (4. plass) og til venstre Karoline Woie på 2. plass.

Lykkelige vinnere i KM Senior - Solfrid Foseide belønner Joao Leitao med god klem

KM HERRER

1. Eirik Tage Johansen
2. Magnus Jepson
3. Nic Jepson

72 HULL

KM DAMER/DAMER JR.

1. Debora Boge Galtung
2. Karoline Woie
3. Alexandra Smith

54 HULL

KM HERRER JUNIOR

1. Petter Mikalsen
2. Fredrik Tønnessen
3. Fredrik Helliessen

72 HULL

KM HERRER SENIOR

1. Joao Leitao
2. Frank Vidar Johnson
3. Dagfinn Klovning

36 HULL

KM DAMER SENIOR

1. Solfrid Foseide
2. Bodil Borgen
3. Torhild Ullestad

36 HULL